

Nr 303.

Av fröken **Vinge** och herr **Kyling**, om inrättande av ett antal distriktsassistenttjänster för lantmäteriets distriktsorganisation.

På lantmäteristyrelsens anslagsstat för budgetåret 1952/53 har under nionde huvudtiteln, Lantmäteriets distriktsorganisation: Avlöningar 1), 2) och 5) föreslagits tillhopa 77 (1 + 1 + 75) distriktsassistenter i Ce 13 i stället för 76 kanslibiträden, innebärande en utgiftsökning på 56 817 kronor. Ökningen har motiverats enligt följande: »Lantmäteristyrelsen framhåller att distriktens kontorspersonal har väsentligen andra och mer kvalificerade arbetsuppgifter än dem, som vanligen ankomma på sådan personal i statsförvaltningen. Enligt gällande arbetsordning skola de sålunda förutom sedvanliga kontors- och expeditionsgöromål utföra bl. a. följande arbetsuppgifter, nämligen förande av diariéer och liggare m. m., kartkonstruktion och karteringsarbeten, karttransportering, grafisk och numerisk arealuträkning, koordinatberäkning av detaljpunkter samt i polygoner, enklare fastighetsutredningar, upprättande och förande av översikts- och sammanställningskartor, upprättande av förekommande beskrivningar, utfärdande av kallelser och kungörelser, ansökningshandlingar m. m. . . . Ur många synpunkter, särskilt med hänsyn till utbildning, tjänsteansvar och krav på särskilda personliga egenskaper, vore en inplacering i 15 lönegraden skälig beträffande den högre biträdestjänsten. Även en jämförelse med länskontorens personal och deras löneställning talar för denna löneavvägning. Ett dylikt biträde borde i princip finnas på varje lantmäteridistrikt. Någon differentiering distriktet emellan är knappast på längre sikt tänkbar . . . Ehuru det i och för sig vore lämpligt och skäligt att distriktsassistenterna erhöles lön efter 15 lönegraden föreslår styrelsen i besparingssyfte att tjänsterna nu tills vidare placeras i lönegrad Ce 13 . . .»

Föredraganden förklarar sig icke beredd att nu taga ställning till spörsmålet om att inrätta de föreslagna distriktsassistenttjänsterna.

Den allmänna arbetskraftsbristen har gjort sig särskilt märkbar inom lantmäteriets biträdeskår och speciellt inom distriktsorganisationen. Avgången bland de kvalificerade biträdena inom distriktsorganisationen har varit mycket stor (enbart under år 1951 65 av 318 = 20,5 %). Uppenbarligen är avgången till förfång för arbetets kontinuitet och utförande.

Orsaken till denna avgång har berott på otillfredsställande löneförhållanden och befordringsmöjligheter. Inom distriktsorganisationen finnas endast

50 tjänster i 11 lönegraden; övriga tjänster tillhöra befordringsgången. Icke fullt 14 % av biträdena äro således befordrade och därtill endast i den lägsta befordringsgraden. De 50 ytterligare 11-gradstjänster som föredraganden föreslår komma icke att lösa denna för lantmäteriet största organisationsfråga.

Vi anse det vara angeläget att inrätta distriktsassistenttjänster i lägst 15 lönegraden på distriktskontoren. Dessa tjänster skulle icke endast innebära en skäligen lönesättning för tjänstemän med kvalificerade arbetsuppgifter — för vilkas utförande även förutsattes en icke oväsentlig författningsskänedom — utan även en erforderlig avlastning av den högskoleutbildade tjänstemannakåren. Den sistnämnda skulle i så fall kunna ägna sig åt de produktiva uppgifterna. I sin tur komme detta att innebära en minskning av arbetsbalansen och en ökning av statsinkomsterna, eftersom därigenom fler förrättningar skulle kunna avverkas och dröjsmål för allmänheten undvikas. Av statsfinansiella skäl höra icke heller arbetsuppgifter utföras av mer kvalificerad personal än nödigt är. Det är utan tvekan slöseri med statsmedel då lantmätare tvingas använda sin tid till kontorsgörömmål. Detta bleve säkerligen fallet även i fortsättningen, om icke en tjänst som distriktsassistent i lägst den 15 lönegraden inrättas vid varje distriktskontor. I enlighet med lantmäteristyrelsens förslag bör redan från nästa budgetår 1 sådan tjänst inrättas vid centralkontoret, 1 vid skiftesorganisationen i Kalmar län och 75 vid distriktskontoren.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta att 77 distriktsassistenttjänster för lantmäteriets distriktsorganisation inrättas i lönegrad 15 från den 1 juli 1952 i utbyte mot 76 kanslibiträdets-tjänster.

Stockholm i januari 1952.

Margit Vinge.

Folke Kyling.
